

اگر با رویکردِ حُبّی به حقیقت که جان ما به آن تعلق دارد نظر کنیم

شماره پرسش: ۱۹۱۱۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۱/۲۶ ۲۲:۴۰:۵۲

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیز: با توجه به اینکه تنها راه طی حقیقی مسیر سیر و سلوک و البته ترک گناه و انجام طاعات، عشق است و عاشق خدا شدن همانطور که در قرآن و روایات و مناجات ها (مثلا شعبانیه) و کلام بزرگان ذکر شده است. اساسا وظیفه ام چیست تا عاشق او شویم؟ تا بوسیله این عشق دیگر گناه رنگ ببازد و هرچه هست او بشود؟ راه عملی چیست؟ بعضی بزرگان می فرمایند راه رسیدن به عشق، اطاعت و طاعت است. اما مشکل این است که در عالم پیچیده مدرنیته، نفس اطاعت بدون انرژی عشق ناممکن و یا بعید است. متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در کتاب «مبانی نظری و عملی حُبّ اهل‌البیت» علیهم‌السلام و شرح صوتی آن در این مورد شده است. آری! اگر با رویکردِ حُبّی به حقیقت که جان ما به آن تعلق دارد نظر کنیم و موانع حُبّ به حقیقت را که همان حجاب‌های خودخواهی است، برطرف نماییم و رعایت دستورات الهی را عملی سازیم، حُبّ به حضرت حق و محبت به اولیاء الهی در ما سر برمی‌آورد. موفق باشید